

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 210.817 van 31 januari 2011
in de zaak A. 188.048/X-13.763.**

In zake : de n.v. SKIBAAN KATTEVEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kristien Vaes
 kantoor houdend te 3500 HASSELT
 Herkenrodesingel 4, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de deputatie van de provincieraad van LIMBURG

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 30 april 2008, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van “de Bestendige Deputatie van de Provincie Limburg dd. 28.02.2008 houdende weigering tot het afleveren van een stedenbouwkundige vergunning tot regularisatie van de aanleg van een hindernissenparcours op het kadastraal perceel gelegen te Genk, derde afdeling, sectie C, nr. 820N3 aan de Kattevennen 23”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 juni 2010.

Staatsraad Jeroen Van Nieuwenhove heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris Gebruers, die loco advocaat Kristien Vaes verschijnt voor de verzoekende partij, en bestuurssecretaris Inge Willems, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekende partij is erfpachthouder van een perceel gelegen aan de Kattevennen 23 te Genk, kadastraal bekend sectie C, nr. 820/n3.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan Hasselt-Genk, vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 april 1979, deels gelegen in recreatiegebied en deels in gebied voor dagrecreatie. Het perceel is niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, of van een vergunde verkaveling.

4. Bij notariële akte van 17 december 1981 wordt tussen de stad Genk en de verzoekende partij een erfpachtovereenkomst opgesteld voor een termijn van 50 jaar die aanvangt op 1 juli 1981.

Artikel 3 van deze overeenkomst luidt als volgt:

“De vereniging verbindt er zich toe de in erfpacht verkregen gronden uitsluitend te benutten voor aanleg van een skipiste met bijhorigheden. De oprichting valt volledig ten laste van de vereniging.

Deze oprichting zal volledig gebeuren in overeenstemming met de schikkingen van de gemeentereglementen, stedenbouwkundige voorschriften en richtlijnen van het Schepencollege.

Bij gebreke van naleving der hiervoor vermelde verplichtingen zal de erfpacht verbroken worden, zonder dat de Gemeente verplicht is enige vergoeding te betalen voor reeds uitgevoerde werken door de vereniging.

De gebouwen welke opgericht worden zullen in dezelfde stijl moeten blijven als deze opgericht in de omgeving (Blosso). Het clubhuis dat opgericht wordt mag niet als openbare drankgelegenheid gebruikt worden en de bediening mag uitsluitend gebeuren via automaten”.

In de volgende jaren worden nog verscheidene stedenbouwkundige vergunningen verleend met het oog op de oprichting en de verdere uitbreiding van de skipiste.

5. Met een brief van 3 november 2003 laat het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk aan de verzoekende partij weten “akkoord te gaan met de uitbreiding van de ski-activiteiten met mountainboarden. Het schepencollege gaat niet akkoord met de verhuring van skates, fietsen en mountainbikes tot de plannen voor de uitbouw van de toegangspoort van het Nationaal Park concreter zijn”.

6. Op 20 april 2004 verleent de afdeling Bos en Groen-Limburg aan de verzoekende partij een voorwaardelijke machtiging voor het opstellen en gebruiken op bepaalde data van een tijdelijk touwenparcours op het bosperceel in erfpacht van de stad Genk.

Op 27 mei 2004 wordt andermaal een machtiging toegestaan.

7. Met een brief van 21 juni 2004 laat het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk aan de verzoekende partij weten “principieel akkoord (te gaan) met de wijziging van de erfpacht, onder voorbehoud van goedkeuring door de gemeenteraad en het verkrijgen van rechtszekerheid” en dat “toestemming (wordt verleend) aan de (verzoekende

partij) om, in afwachting van het bekomen van de nodige vergunningen, een tijdelijk touwenparcours op te richten op de in erfpacht gegeven gronden, conform de door de afdeling Bos en Groen gestelde voorwaarden”.

8. Op 30 juni 2004 keurt de gemeenteraad van Genk de wijziging van de erfpachtovereenkomst goed.

Op 7 januari 2005 wordt de wijziging bij notariële akte vastgelegd.

Het gewijzigde artikel 3 van de notariële overeenkomst luidt als volgt:

“De vereniging verbindt er zich toe de in erfpacht verkregen gronden uitsluitend te benutten voor het organiseren van avontuurlijke sporten en spelen; het betreft onder andere natuurgebonden buitensportactiviteiten en aan skiën gerelateerde sporten, met bijhorigheden (niet gelimiteerde opsomming van mogelijke sportactiviteiten: skiën, snowboarden, mountainboarden, trikkes, speel/sportbos, touwenparcours, boomkruinroute, ...). De oprichting valt volledig ten laste van de vereniging.

De activiteiten moeten gebeuren in overeenstemming met de schikkingen van de gemeentereglementen, stedenbouwkundige voorschriften, door de hogere overheden opgelegde voorschriften en eventuele richtlijnen van het college van burgemeester en schepenen.

Bij gebreke van naleving der hiervoor vermelde verplichtingen zal de erfpacht verbroken worden, zonder dat de stad verplicht is enige vergoeding te betalen voor reeds uitgevoerde werken door de vereniging.

De gebouwen welke opgericht worden dienen een harmonisch geheel te vormen met de omgeving”.

9. Bij besluit van 29 september 2004 verleent de bevoegde minister een ontheffing van het verbod op ontbossing voor onder meer het betrokken perceel, op voorwaarde dat “een sluitend en goedgekeurd compensatievoorstel wordt ingediend bij de aanvraag van de stedenbouwkundige vergunning tot ontbossing”.

10. Op 27 juni 2005 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in voor de aanleg van een

hindernissenparcours op onder meer het betrokken perceel. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat het een regularisatieaanvraag betreft.

11. Op 17 augustus 2005 geeft de dienst Leefmilieu van de stad Genk een ongunstig advies “tegen een touwenparcours e.d. in de bossen rond de skipiste vermits deze avonturensportinfrastructuur geen binding heeft met natuurgericht toerisme en natuurrecreatie”. Volgens de dienst voldoet de inrichting niet aan de “criteria voor duurzaam ontwikkeling van deze natuurlijke toegangspoort van het N.P.H.K”.

12. Bij brief van 12 september 2005 deelt de dienst Ruimtelijke Ordening en Woonbeleid van de stad Genk aan de verzoekende partij mee dat haar aanvraag onvolledig wordt bevonden omdat het dossier niet werd vervolledigd met “een afschrift van de beslissing tot ontheffing van verbod op ontbossing en daarbij gevoegd een voorstel tot compensatie” en dat het “ontvangsbewijs (...) als ongeschreven (dient) beschouwd te worden en de procedure dient herbegonnen”.

13. Op 15 september 2005 (datum van het ontvangsbewijs) dient de verzoekende partij een nieuwe stedenbouwkundige aanvraag in voor het regulariseren van de aanleg van een hindernissenparcours.

14. Op 20 oktober 2005 verleent de afdeling Bos & Groen het volgende advies:

“In verband met uw adviesaanvraag delen wij u mede dat er vanwege onze afdelingen geen principieel bezwaar bestaat tegen voornoemde ontbossing.

Na raadpleging van de luchtfoto's en terreinbezoek bleek echter dat het perceel voorgesteld voor compenserende bebossing gelegen te Tongeren afdeling 2, sectie B, nr. 761e reeds bebost is. Volgens artikel 4, 3de lid van het Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van nadere regels inzake compensatie van ontbossingen en ontheffing van het verbod op ontbossing van 16 februari 2001, kan een compenserende bebossing slechts op terreinen die nog niet bebost zijn.

Het perceel nr. 761c betreft een akker en komt in aanmerking voor een compenserende bebossing. Het aanplanten van naalddhout op dit perceel is niet geschikt. We stellen voor hier een aanplanting met inheems loofhout in

een iets ruimer plantverband uit te voeren, en dit in combinatie met natuurlijke verjonging.

Het gelieve u de aanvrager hiervan op de hoogte te brengen, en hem te verzoeken een nieuw voorstel tot compensatie in te dienen. Dit kan voor de resterende oppervlakte via een bebossing op andere percelen of via het betalen van een bosbehoudsbijdrage

Het dossier wordt dan ook onvolledig en onontvankelijk verklaard”.

15. Op 25 oktober 2006 geeft het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk het volgende preadvies over de aanvraag:

“(…)

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

Het betreft een aanvraag tot oprichting van een hindernissenparcours (touwenparcours) na een wederrechtelijke ontbossing. Het bos heeft als dusdanig een recreatieve bestemming gekregen en kan bijgevolg niet meer als bos beschouwd worden.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Aan deze aanvraag kan geen gunstig advies verleend worden omwille van volgende redenen:

- het ongunstig advies van de stedelijke Dienst Leefmilieu ‘deze avondsportinfrastructuur heeft geen enkele binding met natuurgericht toerisme en natuurrecreatie. Deze inrichting voldoet niet aan de criteria voor duurzame ontwikkeling van deze natuurlijke toegangspoort van het Nationaal Park Hoge Kempen’;
- de onvolledigverklaring van het compensatievoorstel voor herbebossing te Tongeren door het Agentschap Natuur en Bos aangezien een compenserende bebossing slechts op terreinen kan die nog niet bebost zijn (perceelnr 761^E). Een ander perceel met nummer 761C is slechts geschikt voor het planten van inheems loofhout. Op 19/12/2005 werd dit besproken met de bouwheer nadat men reeds telefonisch op de hoogte werd gebracht.

Tot op heden werd er geen gewijzigd compensatievoorstel ingediend;

Voor de reeds uitgevoerde werkzaamheden zal een nieuw proces-verbaal worden opgesteld.

ALGEMENE CONCLUSIE VAN DE TECHNISCHE DIENST

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening. Het voorgestelde ontwerp is niet bestaanbaar met de goede plaatselijke ordening en past niet in zijn onmiddellijke omgeving.

ALGEMENE CONCLUSIE VAN HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de wettelijke bepaling inzake ruimtelijke ordening. Gelet op de gemeenteraadsbeslissing waarbij er een uitbreiding is van de erfpacht ten gunste van de skibaan Kattevenne is het college van mening dat deze aanvraag wel gunstig kan geadviseerd worden. Echter de

onvolledig verklaring van het compensatievoorstel dient wel aangepast te worden.

ADVIES

ONGUNSTIG voor de regularisatie van een hindernissenparcours omwille van de hierboven vermelde reden.

Het advies van de gemachtigde ambtenaar is vereist”.

16. Op 30 november 2006 geeft de gemachtigde ambtenaar een ongunstig advies. Hij sluit zich aan bij het preadvies van het college van burgemeester en schepenen en stelt dat “de aanvraag niet past in het geschetste wettelijk en stedenbouwkundig kader daar de schaal en uitvoeringswijze niet bestaanbaar blijven met de vereisten van een goede perceelsordening en met de stedenbouwkundige kenmerken van de omgeving”.

17. Op 20 december 2006 weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk de gevraagde regularisatievergunning.

18. Met een ter post aangetekende brief van 30 januari 2007 tekent de verzoekende partij bij de deputatie van de provincieraad van Limburg administratief beroep aan tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen. In haar beroepschrift argumenteert ze onder meer:

“(…)

Als antwoord op ons laatste voorstel tot compensatie, werd ons dossier onvolledig en onontvankelijk verklaard. Dit omdat slechts één van de twee voorgestelde percelen in aanmerking kwam voor de nodige compenserende bebossing. Het was ook voor ons dan ook niet mogelijk over te gaan tot de compenserende bebossing van het reeds goedgekeurde perceel. Wij zijn dan ook blijven verder zoeken naar percelen die eventueel wel in aanmerking zouden kunnen komen.

Echter, vooraleer een schriftelijk voorstel tot compenserende bebossing in te dienen, zijn we eerst te rade gegaan bij de bevoegde boswachters van desbetreffende percelen. Dit om te voorkomen dat het voorgestelde perceel weer niet in aanmerking zou komen voor compensatie en om hierdoor alle betrokken partijen onnodig papierwerk te besparen.

Het is echter niet evident om een perceel te vinden dat aan alle nodige voorschriften voldoet om in aanmerking te komen. Vandaar dat we tot nu toe nog geen nieuw voorstel tot compenserende bebossing hebben ingediend.

“(…)

Maar intussen hebben we ons verder kunnen bezinnen en hebben we reeds een voorafgaand gesprek gehad met de stad Genk in verband met een nieuw project.

Het betreft het bouwen en uitbaten van een Wellness hotel.

(...)

Om dit alles te kunnen verwezenlijken zal het touwenparcours, alsook de rest van de infrastructuur, volledig moeten verdwijnen. Daarenboven zullen er op meerdere plaatsen binnen het terrein nieuwe aanplantingen gebeuren.

(...)”.

19. Op 20 maart 2007 vindt een hoorzitting plaats over de aanvraag.

20. Bij brief van 26 maart 2007 stelt de deputatie de volgende vragen aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk:

- “• Past de recreatieve infrastructuur welke thans aanwezig is, onder andere de skipiste en het hindernissenparcours, in de ruimtelijke toekomstvisie welke uw bestuur heeft voor de toegangspoort naar het nationaal park ??
- Indien niet, welk alternatief voor de huidige toestand wenst uw college ??”.

Met een brief van 22 november 2007 antwoordt het college dat:

“de skipiste niet in de toekomstvisie ‘toegangspoort voor het nationaal park Hoge Kempen’ past.

Op 01 juli 1981 werd echter een erfpacht afgesloten met de Stad Genk voor een periode van 50 jaar en op 15 juli 1981 werd een stedenbouwkundige (vergunning) voor het aanleggen van een skipiste afgeleverd, waardoor deze voorlopig aanvaard wordt.

Voor het overige verwijzen we naar het weigeringsbesluit van 20 december 2006”.

21. Bij het bestreden besluit van 28 februari 2008 beslist de deputatie van de provincieraad van Limburg het beroep niet in te willigen en geen stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Het bestreden besluit overweegt het volgende:

“(...

Overwegende dat het dossier onvolledig is; dat de aanvraag een ontbossing met zich meebrengt, die gecompenseerd moet worden in toepassing van artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990; dat het bij de aanvraag gevoegde compensatievoorstel voor herbebossing te

Tongeren door het Agentschap Natuur en Bos onvolledig verklaard werd; dat om reden van het ontbreken van een goedgekeurd compensatievoorstel de aanvraag niet voor vergunning in aanmerking komt;

(...)

Overwegende dat het advies van de gemeentelijke dienst Leefmilieu stelt dat de voorgestelde avonturensportinfrastructuur geen binding heeft met natuurgericht toerisme en natuurrecreatie, en dat deze inrichting niet voldoet aan de criteria voor duurzame ontwikkeling van deze toegangspoort van het Nationaal Park Hoge Kempen;

dat na de hoorzitting van 20 maart 2007 de deputatie meer duidelijkheid wenste betreffende het standpunt van het college van burgemeester en schepenen van Genk; dat in tegenstelling tot het advies van de technische dienst het college namelijk van mening was dat deze aanvraag wel gunstig kon geadviseerd worden, gelet op de gemeenteraadsbeslissing waarbij er een uitbreiding is van de erfpacht ten gunste van de skibaan Kattevenne;

dat in een schrijven aan het college gevraagd werd of de recreatieve infrastructuur welke thans aanwezig is - o.a. de skipiste en het hindernissenparcours - past in de ruimtelijke toekomstvisie die de stad Genk heeft voor de toegangspoort van het Nationaal Park Hoge Kempen; dat, indien dit niet het geval zou zijn, geïnformeerd werd naar het wenselijke alternatief voor de huidige toestand;

dat het college van burgemeester en schepenen heeft geantwoord dat de skipiste niet in de toekomstvisie 'toegangspoort voor het nationaal park Hoge Kempen' past, dat op 1 juli 1981 echter een erfpacht afgesloten werd met de stad Genk voor een periode van 50 jaar en op 15 juli 1981 een stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen van een skipiste afgeleverd werd, waardoor deze voorlopig aanvaard wordt; dat voor het overige verwezen wordt naar haar weigeringsbesluit van 20 december 2006;

dat vanuit oogpunt ruimtelijke ordening dit standpunt kan worden bijgetreden; dat de voorgestelde avonturensportinfrastructuur geen binding heeft met natuurgericht toerisme en natuurrecreatie, en dat deze inrichting niet past in de voorgenomen ontwikkeling van deze toegangspoort van het Nationaal Park Hoge Kempen;

(...)"

IV. Onderzoek van de middelen

Uiteenzetting van de middelen

22. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

De verzoekende partij bekritiseert het motief in het bestreden besluit dat inhoudt dat de voorgestelde avonturensportinfrastructuur geen binding zou hebben met natuurgericht toerisme en natuurrecreatie. De

erfpachtovereenkomst werd immers uitgebreid met verschillende natuurgebonden buitensportactiviteiten en aan skiën gerelateerde sporten, met bijhorigheden, waaronder een touwenparcours. Bijgevolg mocht zij er rechtmatig op vertrouwen dat het hindernissenparcours kadert in natuurgebonden toerisme en natuurrecreatie en dat zij een stedenbouwkundige vergunning zou bekomen voor de aanleg ervan. Haar verwachtingen werden bovendien nog versterkt door de tijdelijke stedenbouwkundige vergunning voor het touwenparcours en door de ontheffing van het ontbossingsverbod.

23. In een tweede middel wordt de schending van de formele motiveringsplicht aangevoerd.

De verzoekende partij bekritiseert het zo-even reeds aangehaalde weigeringsmotief en stelt dat niet wordt aangegeven wat onder “natuurgericht toerisme” en “natuurrecreatie” moet worden verstaan of waarom de door haar beoogde avonturensporten en de gerelateerde infrastructuur niet natuurgericht zouden zijn.

24. In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van het consistentiebeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Ze verwijt de verwerende partij en de stad Genk inconsistent te zijn, aangezien haar touwenparcours niet als natuurgericht toerisme wordt beschouwd, terwijl in de nabije omgeving een gelijkaardige constructie, op initiatief van de stad Genk zelf, wel kan worden opgetrokken.

Met betrekking tot het redelijkheidsbeginsel voert ze enerzijds aan dat de “ontwikkelingsnota van toegangspoort Katteven” voorziet in een versterking van het bestaande aanbod van activiteiten, dat een onderscheidend eigen profiel moet worden gecreëerd en dat voor een hoge graad van belevingstoerisme moet worden gezorgd. Daaruit volgt dat het hindernissenparcours in overeenstemming is met de bestemming van het gebied.

Anderzijds heeft de stad Genk door de erfpachtovereenkomst te verlengen, door de verzoekende partij te ontheffen van het ontbossingsverbod en door opeenvolgende tijdelijke vergunningen voor het touwenparcours te verlenen,

aangegeven dat de voorgestelde avonturensporten in de lijn liggen van haar visie voor het betrokken gebied. Daaruit blijkt dat de bestreden beslissing lijnrecht ingaat tegen de eerdere beslissingen. Bovendien heeft de stad Genk zelf een touwenparcours opgericht in de betrokken toegangspoort tot het Nationaal Park Hoge Kempen.

25. In een vierde middel wordt de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aangevoerd.

De verzoekende partij argumenteert dat het bestreden besluit enkel rekening heeft gehouden met de nieuwe toekomstvisie van de stad Genk, waarbij het hindernissenparcours niet langer gewenst is, dat werd voorbijgegaan aan de uitbreiding van de erfpacht, aan de ontheffing van het ontbossingsverbod en aan de opeenvolgende tijdelijke vergunningen, dat de toekomstvisie zelf niet werd opgevraagd of getoetst en dat louter wordt bevestigd dat het touwenparcours niet aansluit bij de voorgenomen ontwikkeling van de betrokken toegangspoort van het Nationaal Park Hoge Kempen. Bijgevolg werd in het bestreden besluit geen eigen onderzoek gevoerd naar de verenigbaarheid van het touwenparcours met de bestemming van het gebied.

26. In haar memorie van wederantwoord betoogt de verzoekende partij nog dat het bestreden besluit twee weigeringsmotieven bevat waarvan niet kan worden uitgemaakt welk het determinerend motief is. Bijgevolg tast de onwettigheid van één van de motieven de wettigheid van het volledige besluit aan.

27. In haar laatste memorie stelt ze nog dat het bestreden besluit steunt op de beide weigeringsmotieven, die niet los van elkaar kunnen worden beoordeeld.

Beoordeling

28. Het bestreden besluit bevat twee weigeringsmotieven. Enerzijds wordt gesteld dat “om reden van het ontbreken van een goedgekeurd

compensatievoorstel de aanvraag niet voor vergunning in aanmerking komt”. Anderzijds wordt overwogen dat “de voorgestelde avonturensportinfrastructuur geen binding heeft met natuurgericht toerisme en natuurrecreatie, en dat deze inrichting niet past in de voorgenomen ontwikkeling van deze toegangspoort van het Nationaal Park Hoge Kempen”.

29. De wettigheid van het eerste weigeringsmotief, met name dat “om reden van het ontbreken van een goedgekeurd compensatievoorstel de aanvraag niet voor vergunning in aanmerking komt”, wordt door de verzoekende partij niet betwist. Het voormelde weigeringsmotief volstaat bovendien om het bestreden besluit te dragen.

De middelen van de verzoekende partij, zoals geformuleerd in haar verzoekschrift, zijn uitsluitend gericht op het tweede weigeringsmotief van het bestreden besluit. Die wettigheidskritiek betreft een overtoollig motief en kan niet leiden tot de nietigverklaring van het bestreden besluit.

30. Het eerste weigeringsmotief heeft betrekking op de samenstelling van het vergunningsdossier, terwijl het tweede weigeringsmotief de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening betreft. Anders dan de verzoekende partij in haar laatste memorie betoogt, bestaat er geen samenhang tussen de beide weigeringsmotieven, die bijgevolg elk afzonderlijk moeten worden beoordeeld.

31. De middelen zijn niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenendertig januari 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Roger Stevens